

[Erhard Jakobsen.]

indtægt, fordi de pågældende kommer til at betale noget selv, som det offentlige før har betalt for dem. Det rører ikke ved noget socialt, det er alene et spørgsmål om at bedømme, hvad der er hensigtsmæssigt.

Hvad der derimod er socialt, det er at give betydelige skattelettelser til folk, der ligger nede på 25.000-30.000-40.000 kr. i indkomst, for det giver dem en friere tilværelse. Det giver dem mulighed for at vælge selv, og det ændrer momsens ikke ved, for momsens træder kun ind, hvis man bruger pengene, den træder ikke ind, hvis man lader være; man har valget selv.

Men én ting til. Jeg er ganske sikker på, at det lykkes at komme igennem med noget. Der er kun nogle få, der taler valg nu, man tør ikke, for man ved godt, at det vil folket ikke have. Jeg bruger udtrykket folket for at takkes hr. Poul Dam. Folket vil ikke have valg, og derfor bliver der ikke valg, men derfor er det ikke sikkert, at vi kommer igennem med den helt rigtige skattelettelse, dermed mener jeg en tilstrækkelig stor. Men kommer vi igennem med en skattelettelse, der giver hver lønmodtager — det er jo dér, det kan konstateres — 100 kr. mere med hjem i lønningsposen hver uge, hvad er det så, vi har gjort? Så har vi gjort det samme, som hvis vi gav ham 200 kr. mere om ugen i indtægt, som han skulle betale skat af. Det er det, der er realiteterne, og det er derfor, det er så enormt vigtigt set fra folkets synspunkt at få en skattelettelse. Om derimod nogen skælder hinanden ud for sort og rød og hvid og grøn, er mindre vigtigt. Ja, der er jo nogle, der er farveblinde, og allerede af den grund kan de ikke deltage i den fornøjelse.

Ømann (SF):

Der er stillet et par ændringsforslag uden for betænkningen dels af de radikale, dels af Danmarks kommunistiske parti. Jeg skylder en oplysning om, at vi ikke kan stemme for nogen af de forslag.

Med hensyn til det kommunistiske ændringsforslag ville jeg gerne have kunnet stemme for det, men det ligger sådan, at der ikke rigtig er dækning for finansieringen, og når man arbejder med, at der skal skaffes 10 mia kr. ind af de udeholdte indkomstskattebeløb, så må jeg stige af. Ligeledes når man

ser, at der af det, som man kunne kalde en typisk arbejderindkomst — når vi kommer op omkring 65.000 kr. brutto — sker en langt højere beskatning, end jeg tilsigter med det ændringsforslag, vi har stillet. Derfor kan jeg ikke bare undlade at stemme, jeg er nødt til at stemme imod det.

For nylig hørte vi hr. Glistrup gentage sine krav om, at de offentligt ansatte skal smides ud. Så spørger man jo: ud til hvad? Ja, for øjeblikket bliver det altså ud til arbejdsløshed. Nu synes jeg alligevel, man skal holde lidt igen med en gros at forfølge større befolkningsgrupper. De offentligt ansatte er en ret bred befolkningsgruppe og vil vedblive med at være det, uanset om hr. Glistrup kan lide det eller ej. Jeg synes, den måde, man efterhånden jagter denne gruppe og forskellige andre grupper på, den måde, man jagter hele undervisningsfeltet på, må man snart holde lidt igen på. Jeg synes, der er grund til også at minde om, at det dog er ret betydelige vælgergrupper.

Nu fik vi altså statsministerens ord for, at han vil forhandle videre, og hr. Glistrup er altså en af de kokke, der skal smide kødstumper i forligningsgryden. Men vi behøver såmænd ikke at gå så yderligt som til hr. Glistrup. Den klub, der er kernen i de fortsatte forhandlinger, er venstre og centrumdemokraterne, hvis repræsentant vi nylig hørte, og man må nok sige, at med den elan, han taler med, og med de påstande, han fremsætter, udgør han et vældig pænt tospand med hr. Glistrup, og så er der kristeligt folkeparti. Det er kernen i de fortsatte forhandlinger, og den gruppe fremlagde i aftes et papir, et hensigtspapir, og jeg synes, det trænger til en omtale.

Man fastholder momsens på de 5 mia kr., så for så vidt er der altså ingen skattenedsættelse, hvis man vil fastholde de 10 mia kr. i nedsættelse af indkomstskatten. Jeg synes også, at vi er nødt til stadig væk at fastholde, at der ikke er tale om nogen nettoskattenedsættelse eller nogen nettolettelse af byrderne. Det er klart, når det angår momsens, men det er sandelig også klart, når vi ser den ret, som de tre partier har øst op for os med hensyn til nedskæringen på de offentlige budgetter. Anlægsarbejder sættes i stå for 820 mill. kr. Det er jo lige en politik i dette øjeblik, hvor der er beskæftigelsesmangel. Man ser, at der fares hårdt frem